

John Carter Brown
Library
Brown University

JOHN CARTER BROWN
LIBRARY

Purchased from the
Trust Fund of
Lathrop Colgate Harper
LITT. D.

ECHO

ofte

GALM,

Dat is

Abeder-klínckende Gedich-

te van de teghenwoordighe Vrede-
handelinghe.

Adr. van Nierst

DOOR

Een Lief-hebber syns Vaderlandschen Vryheyds.

d'Oorlogh is prijfelick die na een Vrede trachtet,
De Peys versmadelick die vveer een Oorlogh baert,
d'Oorlogh met Peys, de Peys met Oorlogh vverdt bevvaert:
VVijs is het Landschap, vveck de Peys haer Oorlogh achtet.

M. D. C. VIII.

VERSVS RECVRRENTES.

sive Retrogradi.

HISPANVS MATTIACO.

Relligio mihi non Regio, Pax publica non Res.
Propria curatur, ius colo non gero vim.
Insidijs caret hæc Pax nec fraus subdita, nobis
Fidere securum non struo seruitium.

MATTIACVS HISPANO.

Pacificum tibi quod cor non mens subdola suadet
Condere, diu staret nec cito deficeret.
Militiæ nova spes, Domino laus addita, bello
Vindice Libertas stat rata Mattiacis.

Versus Hexametro-pentametri Retrogradi.

Lucrum Pace fero nec patro Belligerando,
Lucro Pacta probo non sacra Relligione.

Hos ante Hispanus, Mattiacus retro legas.

EN LAVS, BELGASTRVO QVAM TIBI LIBER, IBER.

Iustos & pios sequeris per multa damna, Christiano orbi das pacem, odisti cædes, a-
mas ius etiam servas, nec iuramentum & pacta violas, clemens in bello, fidus in pace,
constans in fœdere, civilis in convictu, pius in religione, Deo & Hominibus gratus in
omnibus, colis virtutes non vitia, veri non fraudium amator, mores honestos inse-
queris, probum nihilque iniquum est quod agis. Itaque bonâ fide non animo subdolo
nobis oblatam Pacem sive plurimum annorum Inducias, insidijs enim carent, non pos-
sumus non amplecti. Interea Gallos te bello petiturum fertur, Age, subvertes potens
Regnum & opum magnam vim, sed imperium tuum firmabis, nec turbæ domi te ma-
nent, feliciter omnia tibi succedent neque victoriâ optatâ carebis, stabit æternum facto-
rum tuorum gloria nec gaudia cœli tibi negabuntur.

Trebacius Martialis Philo-batavus,

Anagramma

Tutum, ibi ipsa libertas sola chara.

a sine legas & aliter distinguas
rem acu tetigeris.

ECHO ofte GALM,

Dat is

Weder-klinckende Ghedicht van de tegenwoor-
dighe Vrede-handelinghe.

Beklanne Maeght Echo, die dese holle Berger
Onsichtbaerlyck bewoont, oft weet syn te verbergen
Dijn lybe-loose Lof in dit begrafde dal /
Die sonder tonghe steeds met luybruchtigh gheschal
Den heysiger toe-roept / t'wyl ick hier alleen wandel
End van een sware saeck in myn ghedachten handel /
Com' ick / dyn Dienaer trou / lief-locken andermael
Met myn onkunstigh Dicht dyn mimeljcke sael

Om van dy raed t'ontfaen. De Wyand heeft dees daghen
Ong weder op een nieuwen Vrede voor-gheslaghen. laghen.
Hoe laghen? meent ghy dan dat t'hem gheerernst en is? t'en is.
Ernst? hy seght ons / Ja: Ist segghen onghewis? ghewis.
Ick acht d' Certs-hertoghen / omf' Crighs onrust t'ontberen /
Den voor-ghestelden Peps van Hertem wel begheren. gheren.
Maer ist waer / dat het norden Spaengaert oock verdriet
t'Orloghen? loghen om t'Land te verschoonen pet? schoone Niet.
Staet ons van hem niet-goets oft bundighs te verwachten? wachten.
Dat doen wy over langh / end t'wijse Vosken slachten / achten.
Welch vander siecken Leeu ghenoodet noch schoon vzeest. hoon vrecht.
Maer hebben wy te doen met een ghetrouwer gheest? wer-gheest.
Een Gheesteljck persoon des Vredes is verbruder / breyder.
Wel-ghespraecht / geestigh / loos / coy-om / een soet verleyder / leyder?
Hy weet het Al berecht, daer sal gheen manghel zyn / anghel zyn.
End hy Is abel, laet sich kennen in t'aenschijn / aen schijn.
Syn Vader eer-tijds wierd een vroom Land-saet gheliet /
Wat wonder ist dat hy ons oock wat goets voor stellet? voor-stel let.
Hy Naeyt syn spuen naet / end werdt des wercks niet moe /
Krawt wel daer ons meest jeukt / end gheeft op als pet toe / liet toe.
Syn puer schijnet goet / syn wesen niet hooverdich / veerdich.
Zijn wandel heusch end vry / syn sprake medeweerdich / weer dich.
Certijds de Roomsche Kerck' end Bischoppen nieuw' schaer
Ontstact docz s' verbolghs vier dees Orloghs moept swaer / t'es waer
Ist niet vzeemt dat sy ons nu is een vrede-spreker? preker.
Ja dat de Gheestlijckhept ons goeden Peps versker? seker.
Of wast doen ander volck / end zyn dees alleen goet? all' een goet.
Hoe is hen dan soo leegh ghedaelt den overmoed? vermoedt.
t' Vermoede dat sy t'spel moe zyn: Is dat de reden
Waerom sy t'Nederland nu soecken te bevreden? reden.
Soo spruyt het vpt gheen liefd / den Haes daer (meend' ick) lach? ick lach.

Men oock een Monick by den Heys van Vranckrijk sach. rijk sach.
 Rijk? was een Minder-broer, een sulcken onderwinder
 Slacht die den Iesu-wijt, end is hy s' ghelds beminder? minder.
 Mit oock niet best vooz t' Land dat hy gheen gelt en geeft? t'en geeft.
 Maer meent ghy dan dat hy gantsch geenen Krauwel heeft? wel heeft.
 Dat hy soo hier soo daer een Albertijn verschietet.
 Can't schaden/ als hy slechts in niemands ooghen en schietet? hietet.
 Soo rijcken Meesters knicht sulcks wel doen (misschien) mach. hi en mach.
 Hy brenghet ons vooz t'hoof van Peys een schoon vooz-slach oor-slach.
 Een oor-slach? ja bylo! sou m' ons geern wat opghieven? gheven.
 Dat socht men eer/maer nu sal't eens te recht aenkleven. even.
 Het is een eeuw'ghen Peys, oft / soo t' ons is te will /
 Een veel-jarigh Bestand dat hy ons maken wil. k'en wil.
 Hoe soo? is sulck Bestand niet lieflyck in't aenschouwen? schouwen.
 Machmen op't langh Bestand dan geensins sich betrouwen? rouwen.
 Dat ons berouwen soub' / ist niet best datmen laet? men laet.
 End' dat by tijds / al eer men een' ghen tuck ons laet? ontslaet.
 Bestand gheen bystand doet / maer boedet veel ghevaren / varen.
 Beneemt dick groot voozdeel / brenghet in noot end beswaren / swaren.
 Opent t' Land / byzouwt berraed / zaeyt twist / verboudt ontrou / bouwt ontrou.
 Ontwapent de Gemeent / vertsaecht de schijnbaer trou. baert rou.
 Dan schietmen hem melick met goude Pistoletten / letten.
 s' Prins Hoogheyd rau van licht t' eer-gierigh hert omsetten.
 t' Is beter heel Oorlogh dan half Peys / dat mist niet. is't niet?
 Wat is dan t' lang Bestand dat m' ons geern ten tween ried? een Riet.
 Seg / Simme van de stem, en soudt ghy ons niet raden.
 Bestand vooz corten tijd / om ons wel te beraden? raden.
 Dat m' oock een vasten voet in s' Lands regiering vind? gering vind.
 Ja met des eendzichts band hoe lang' hoe stijver bind verbind.
 Der seven pijlen Cros / end onse macht verbreyde? breyde.
 Dient sulck niet vooz te gaen eer men den Peys verheyde? beyde.
 Wy hebben't oock bestaen / doch zijn gauw inde weer.
 Dat m' ons niet en bereyde vooz eene moeyte / meer. te meer.
 Nu voozt / den eeuw'ghen Peys ons eerstlick vooz-gheshouwen
 Heeft die niet goets? yet goets. Hoe? machmen die verrouwen? trouwen.
 Ja trouwen, dat waer goet / sal ons dan niet misschien? misschien.
 Hoe sullen wy dan best onsteghen schae versien? verr' sien.
 Ghy hebtse van bedroggh end laghen vooz beruechtet /
 Of ist upt trouwe sozgh dat ghy soo zint beduchtet? duchtet.
 Die duchtet schae vooz-siet / wez hem die licht betrouwt! bet rouwt.
 Maer d' wijmen / na God / oock somtijds op een Sant bouw / sand bouwt.
 Acht ghy de tusschen-spraek der Voosten groot van machte
 Noot-saekigh / datmen ons den Peys niet haest vercrachte? achte.
 Doch konnenf' ons in tijds wel vrien van onghelijck? ghelijck.
 Dye wijse Coninghen / van t' Fransche Coninckrijk Coninck rijk.
 Van groot Britaingen end van Dennemarcken, billicht
 Wel souden samen tot s' Peys Bozghen zijn bewillicht, wel licht.

Vriendinne, salmen dan **Bypands** booz-slach altoos
 Verleenen gehooz? Hoor, t'waer anders byuchteloos, te loos.
 Hoe? acht ghy se te loos / end vrees dat s'ons verschalcken? schalcken.
 Ja/ laetse Schalcken zijn/ hier syn oock vele Dalcken
 Eenvoudigh als de Duf/maer listigh als t'Serpent.
 t'Is reden dat mens' hooz' op t'gheen men reedlick kent, ick ken't.
 Synooden ons soo seer om in Ghespzaeck te treden/
 Waer't hun boozdeel? oordeel. Sy vesten s' Lands Bygheden, heden.
 Niet heden maer oock booz altijd/ houdt dat booz waer, voorwaer!
 Dacr moesten sy eerst aen al viel hun oock dat swaer, dats waer.
 Sulck' een verclaringh lost den knoop daer't al aen vast is/a'ft is.
 Meent ghy den Hertogh sulckx van Spaengien oock ghelast is? last is.
 Och had de Spaengiaert niet dus lang gheweest soo dwaes/ ô dwaes!
 Waert men'gen armen Mensch niet wel een groot solaes? ô laes!
 Ist niet bet hy t'ontyd dan noyt sick laet berechten? rechten.
 Vrydom end Vrede zijn dat niet twee schoon gherechten? Rechten.
 Ja Rechten / eer gherocht met vele geds en goets
 Nu weder dier betaelt/eplaes! met soo veel bloets, eel bloets.
 O Kind des lochts end tonghs, wil my doch boozt upt-leggen
 Soud' ons de Spaengiaert sulcx wel booz een tijt toe-segghen segghen.
 Als kettens goet geloof? om syne clepne macht nem' acht.
 Te helpen op de been / end dan eens onberwacht
 Ons vallen op het lijf/ end syn belofte vzen? reken.
 Hy heeft nochtans (soo't schijnt) nu t'vaenken heel ghestreken, treken.
 Ja treken/ lest ghevelt op Nieupoorts banghe velt, ghevelt.
 Wat seylt hem dan/t'welck/om t'oorloghen byuchtbaer/geldt? baer geld.
 Dat's waer: Men siet t'Argghs-volck hun Oversten af-sweeren/ weeren.
 De Steden plunderen/end s' Land-mans bloet verteeren/ teeren.
 Nu vier-end-beertigh maels: Dies is hy d'oorloch sat, och sat!
 End steeds hier te besteen al zijn Peruschen schat, schend-schat.
 Is Neerland syn schend-schat/twelck hem heeft doen bederven derven.
 Vyf-hondert Millioens? ja meerder schae verwerpen erven.
 Int Westen end in't Oost/t'welck hem is half vergaen? verr' gaen.
 t'Is daer doch verr' ghegaen: waer hy'er niet beter aen te ra'en.
 De rust zijns eyghen Lands te boeden onghebaerlick/
 Dan dees Neerlandschen krijgh die hem valt soo beswaerlick? waerlijck.
 Wat wint hy/als hy wint? wind, oft ons stijber jaeght? verjaeght.
 Ist niet best hy met ons/dien hy quijt is/verdzaeght/ verdraeght.
 Dan dat t'Land/t' syner schae/syn Erf-vpand toe-valle? alle.
 Waer in soud' hy dan zijn/acht ghy/ in dien ghevalle? valle.
 Soo heeft hy ons ghelijck den Balinck by den steert/
 Hoe dat hy ons meer drukt/hoe dat hy ons meer weert/ eer weert.
 Maer is de Spaengiaert dus benauwt end in het lijden
 Dat hy sich laten sou soo betten byock ontgliden? lijden.
 t'Is pijn ô laes! soo veel te losen t'eener stond/
 Doch quaet dat m'hem dien Gaet niet over langhe sont, ghesont.
 Hy waer ghesont/Rijc, hard, o t'sou hem wel betomen/

Ver-reycken groote rust en syne Landen byomen. den vromen.
 Heeft eertijds t'selbe Dups niet vooz de leste reys
 De Switjers dooz on-macht / gegheben wyllyck Peys? ick peys.
 Doen hun Maximil'aen na d'uyterste ghewelden
 Sijn vermenut Recht niet Byief en Zeghel moest quijt-schelden? Helden.
 t'As veertigh jaer dat m'ons ooc t'overheerschen tracht/
 End villicht / of men sulcx nu meed ondoenlyck acht? ick acht.
 Doch Vlaenderen end Arthoys blijf hem dat niet een Vranck-lijck? Vranckrijk.
 Soo Vranckrijk eens begint werden sy niet becranchlyck? cranck lijk.
 Waer hy (ghelickmen seght) dan niet spel en bal quijt? al quijt.
 Dus hy doe wel dat hy de kolf na den Bal smijt.
 Can Spaengien dit niet eens in ernst en moed' beseffen? seffens.
 Sal hy dan nu bestaen den rechten boei te tressen? effen.
 Te maerken van de nood een deuchd / end van twee quaen
 Verkiefen t'allerminst / hy waer der doch bestaen? bestaen.
 Om met t'Vereenighd Land in goe ghebuerchap lustigh
 Te vestighen voortaan een cew'ghen Peys gherustigh? rustigh.
 t'As dan tot Peys noch hoop? hoop. Maer ick duchte seer. t'es Eer.
 Wie brengh ons die te weeg / ist een'gen vrenden Heer? den Heer.
 Dies bid ick dat hy eens syn toozne van ons wende /
 End gheef ons een uyt-comst van s'Orloghs swaer'ellende. ende.
 Welck ist dyp-lettrigh woord / waerom nu t'elcker ste
 t'Arm Nederland soo roept / noch onlangs heel t'ouwe? om Vre.
 O Vrede / s'lebens Sou / sult ghy ons eens beschijnen? schijnen.
 End s'Orloghs doeben nacht / van t'Neerland doen verdwynen?
 Ghy syt den rijcken schat daer ick meest na verlangh: erlangh.
 Och wanneer comt ghy voort? ghy maect dijn om-keer lang. eer lang.
 Lief Echo, seg / wat Peys waer ons goet end begeerlyck? eerlyck.
 Dat's een / end Christelyck, end bondigh, die waer heerlyck.
 De Opand heeft ons dick de Vrede voort-ghaelt /
 Maer t'syde Vre aen welck een van dit ghetal faelt. al faelt.
 Doch comen so te recht den Vrede wel bescheyden
 Die zijn oneens? o Neen's. Ja eenighsins verscheyden? s'cheyden.
 Dus moeten sy vooz al sick onderlingh bevreuen
 Die in Vre-handelingh met Gasten slimme treuen? met reen.
 Wat can d'Veurzachticheit dan goets doen den onstercken? stercken.
 Soo is sy beter dan de hooghe Bolle-wercken.
 Dewyl de Vos wel t'harz verandert met zyn aerd /
 En zyn wy niet met recht vooz t'Spaensch bezogh verbaert? orvaert.
 Wy hebben / wyllyck / dick erbaert met schae: t'Herthloode
 Dat eens in't garen was / vreesst selfs de rupchte snoode. t'es noode.
 De Leeuw is langh een Vos / sou nu het Vosken sijn
 Wel werden Clupsenaer / op dat betrou mocht zyn? t'mocht zyn.
 Hoe moeten wy ons dan niet sulcken loosen Macker
 Sijn t'niet al ketters die Paus leere niet aenhanghen? hanghen.
 Hanghen? riep soo Wolf-aerd Byt-schaep niet over-langhe? langhe.
 Maer dees Vre lang dact na ons van den Hove comt /
 Hoort ghy dat nu aldaer meer peimand wordt verdomt

Die van het waen-gheloof des Pausdoms mach verschelen? helen.
 Ist niet best wy dees sozgh ons Overhept bevelen? velen.
 Wiens lang' erbarentheyt ghenoech den Spaengiaert kent? aert kent.
 Tot Breda, Loven, end tot Colen, Borborch, Ghendt.
 Syn hun daer niet gheleert s' Dze handelings aenflaghen? slaghen.
 Als/scheuringh/in-val/twist verraderp end laghen.
 Bleek daer niet dat een maent Dze-handels dick meer schaedt eer schaeds.
 Van vele Jaren krgghs? dat Peruys grenn end saet
 In Neerlandsch' aerb ghesaect quae vruchten openbaren? baren.
 Maer sal ons Overhept dit alles wel verclaren? claren.
 Doch soo hy nu met ons niet handelet oprecht
 Bedrieght hy niet sick selfs/ en heeft het leste recht? te recht.
 En moeten wy terwyl ons' herten niet versamen samen.
 Op dat wy onderlingh' in vrede leven t'samen? amen.
 Dooz t'heel Vereenichd Land altijts dooz end naer een? nae reen.
 Is t'machtigh Griecken-land gheen spieghel ons ghemeen?
 Al krgghen wy (God gheeft) met Xerxes nu een eynde/
 Dat ons de Twee-dracht weer gheen nieu Philippus sepnde? eynde.
 Ich maeck' het dy te langh/ t'is tijt dat ick af-laet/ aflaet.
 Der Sonnen slaeprigh doogh nu t'hoogh gheberghete slaet. t'es laet.
 Dus danck heb/wyse Maeght, dooz dijnen raet vymoedich. moedich.
 Ich wensch de weder-liefd Narciss dy doozspoedich/ spoe dich.
 Dat dy doozt onghequelt Pan, de quae kijber/saet/ verlaet.
 End beyde leven moeght eendrachtigh waer ghy gaet. hy gaet.

Tyvee-sinnigh Ghedicht van
t'langh-durigh Bestand.

K 'En vind niet quaed	————	t'Bestand ons voor-gheslaghen
Datmen't weer-segh	————	Is schadelick voor t'Land,
Die't ons af-raedt	————	Sticht heymelick' aenflaghen,
Heeft groot onrecht	————	End voedet s'Oorloghs plaghen
Ja sick verlust	————	Met onse schaed' end schand'
In ons' verdriet,	————	Des eendrachts trouwehand'
End' des Lands rust	————	Oock gheerne sou belaghen
Gheheel verniet't	————	Door twist end misverstand.

Ander, vanden Vrede.

D E reden ons verbiedt	————	Den Vrede te betrouwen
Om onser Landen rust	————	Is een dinck prijselick
Hoe schoon mens' oock aenbiedt	————	Vre-handeling te schouwen
Te syn daer toe belust	————	Waer seer onwijselick
Dus laetf' ons vry versmaen	————	Het sal ons namaels rouwen
Syn wy nu niet soo wijs	————	Darmense hun ontseyt
t'Kan ons niet weynigh schaen	————	Wat soum'ons doch quaets brouwen
Darmense dan af-wijs	————	In goe voorsichticheyt.

Ander.

F608
N6762

Ander.

D ie den Peys bondich acht	————	Sick groffelick mis-grijpt
De rechte waerheyt spreect	————	Die s'ontrou te zijn radet
Hy is wel onbedacht	————	Dy'r yet goets uyt begrijps
Dies' hun gheheel af-breeckt	————	Sick wijselijck beradet
Dat men soo seer aen-preeckt	————	Ons allermeest beschadet
Hoe can't ons wesen quaet	————	Dat mense houdt verdacht
Dus hy vol wijsheyds steeckt	————	Die sulcken Peys verfmadet
Dies' aen te hooren raedt	————	Mach met recht syn veracht.

VVentel-vers.

d'Oor logh, de Peys, t'Bestand, beschermt, verrijckt, vercracht,
Met wapen, neringh, twist, de Vryheyt, t'Land, d'Eendracht.

**Creef-dicht, vande Vrede,
Aen den Spaengiaert.**

Trouw' gheen list, Liefd' gheen nood, Vreed-saemheyt gheen onmacht,
Berou gheen veynsing de Peys ons heeft voortgebracht.
? Ontlast niet beswaert, is goet niet quaet, bundigh niet
Onvast, end oprecht niet geveynst t'gheen ghy aenbiedt.

Leest aersclinga.

Dystichon Musico-Chronicum.

**VT REquies MISera FABricetur SOLve LABores
Belli, quod luxi heu! Belgica lassu diu.**

&

PaCeM affLICtae BeLgICae ConCede, o de Ve.

